

Hellen Rinell
c/o Mathéus
5 - 16 Third Street
Fair Lawn
New Jersey. U.S.A.

Nr 266.

Göteborg den 30 april 1966.

Via Dodo.

Älskade Lillasyster!

Inte för att jag är skyldig nåt brev, men jag skall väl börja på ett ändå. Samtidigt som jagskickade brev nr 265 översände jag ett par Vepor, eller blad därur, och vad Hjördis skrivit i L.M.F:s tidning om konferensen och om intervjun med dej. Eller vad det ska kalla s. I denna veckas V.P. står det om ert avsked, mycket trevligt skrivet. Det är inte undertecknat, vems skulden till det nu är. Men det verkar som om Hjördis skrivit det. Eller har dom alla tre hjälpts åt? Jag funderade nog på om jag skulle skicka veckans nr till Dodos. Hon skulle ju kunnat eftersända den om den inte nått er. Men så kanske nästa adressat inte ansåg det så nödvändigt att vidarebefordra den. Och så kunde den fastna någonstans. Nu går allting till Mathéuses. Du ska väl för resten hälsa dom så kärt. Det blev ju lite dyrare med lägenheten än som var sagt. Roy sa det sedan jag skrivit mitt förra brev till dej. Men det kan väl ingen hjälpa. Accepterar ni 5.000:- så får ni väl också göra likadant med 6.000:-. Om det nu går. Roy sa sist jag talade med honom att den nuvarande hyresgästen inte är tvingad att flytta till Uppsala. Han har bara 2 dagar i veckan där och kan ev. flyda upp dessa dagar. Men får han en lägenhet som han tycker om och som passar do, så flyttar dom dit. Ett rum kan ev. hyras ut om hyran blir för betungande, sa Roy. Dan före skärtorsdag kl. 19.30 ringde Dagny och John Berg och frågade om dom fick komma upp en stund. O, så roligt! sa jag. Men jag har ingenting att bjuda er på. Jag har tömt allanförråd, ty fredag morron ska vi fara till Borås. Det gör ingenting, sa dom. Vi kan ta med oss något. Så kom jag att tänka på att jag hade några kex och smör och ost och en bit gammalt vetebröd. Dom kom med en påse i handen innehållande några bullar, som dom skulle ha till kaffet nästa morron. Det fick dom ta med sej igen. Dom hade fått låna en tom lägenhet av någon bekant här i närheten. Vi hade väldigt roligt ett par timmar. Dom älskar ju detta Göteborg både John och Dagny. I förrgår hade jag ett brev från Dagny. Och här ska ni få veta vilken underbar stad ni kommer att hamna i om allt går väl. "Alltnog, vi hade en verkligen trevlig tid i det kära Göteborg. Vad är det som gör, att att man trivs så förunderligt gott i den stan och med dess innevånare? Är det den "mjukare linjen" som vi vid varje besök på nytt förundras över och gläds åt? Människorna är mer mänskliga än i denna storstad Stockholm, som inte tycks kunna sluka alla nya individer, som här söker sig fast mark under fötterna. Det blir oundgängligen hårda armbågar och vresiga tilltal nästan överallt. O, så hemskt fel fel det är, när livet blir så mycket, mycket ~~lyskigare~~ trivsammare med lite humor!" Ja, det man man ju säga.

I torsdags var jag för första gången på länge på ett torsdagsmöte. Jag var på Åkessons sista bibeltimme i sept. Annars har jag inte varit på något kvällsmöte sedan före mitt benbrott. Men det är roligt att få vara med igen. Mattsson skjutsade mej hem. Men det lovade jag honom att det skulle inte bli nån vana. Jag tar mej bra fram pr spårvagn och buss. Numera har vi en ny busslinje som heter nr 51 och går från Korsvägen och förbi här och till Slottskogen via Sahlgrenska. Den är väldigt gen och tar inte lång tid.

Nu har jag börjat springa omkring lite igen. I onsdags var jag på Hisingan och hälsade på 3 st. Torsdag var jag på Vas a, där jag också hälsade på lika många. Och och i går var jag hos Amanda Sahlin i Sävedalen. Hon är 86 år gammal och har allt tacklat av en del. Så blir det mörkt och andligt bekymmersamt för henne ibland. En sån dag hade hon i går och flera dagar förut. Men i dag ringde hon och sa att nu kände hon sej så lugn och glad. Hur länge det nu varar. Ja, nu får det väl vara slut för i dag för nu ska jag titta på TV. Naturligtvis därför att det inte är angeläget att posten går i dag. Den hinner nog fram före er till Mathéus.

Den 5 maj 1966. Oj, oj, oj vad tiden går! I förrgår fick jag ditt kära brev av den 30/4. Vi skrev alltså samma dag. Nu har jag ändrat mej, då det gäller adressen och skickar via Dodo.

Jag hade hoppats att Roy skulle ringa och berätta något. Men då han inte kommit sej för med det, ringde jag i går kväll. Jag träffade då Eva och fick veta att dom skrivit dagen förut. Så frågade jag om det var balkong i Möln-dalslägenheten? Ja, sa Eva, och den är mycket större än den dom hade i Upp-sala. Det tycker jag är förtjusande! F. ö. tycker jag att det låter bra med hela lägenheten. 2 stora rum och 1 mindre. Om nu det hela går i lås. Om en stund kommer Ludde hit med vetebröd, som dom har bakat. Så gott sååå. På lördag kommer alla boråsarna hit. Dom ska till Svenska Mässan. Först kommer dom till mej och lämnar dom två minsta flickorna och bilen. Så går dom andra till Mässan några timmar antar jag, sedan dom druckit kaffe här. Därefter hämtar dom Annmari och Karin och mej och vi far hem till Stock-holmsgatan och äter middag. Och så småningom vänder dom kosan till Bendela.

I kväll skall jag gå till K.F.U.M. och höra ett föredrag av Ester Lutteman över ämnet "Tro utan gränser". Det är Göteborgs Ekumeniska Kvinnoråd som anordnar detta möte. Efteråt har vi samkväm också det på KFUM. Nu minns jag ett kalas på KFUM. Det var den 12 april 1901. Då fyllde våran mamma 40 år. Och jag minns att pastor Hellström höll tal för Ida och anknöt till Israels barns uttåg i Egypten. Under vandringen blev deras kläder och skor icke utslitna osv. Men jag har nog för mej att Idas gamla kläder tog slut så småningom. Men H. hade nog någon tillämpning, som jag inte kommer ihåg nu.

Vi har haft högsommar ett tag. Men i dag vårregnar det. Och när ni närmar er denna kust har vi säkert full sommar.

Nu ska jag säga adjö med dej och avsluta dessa rader och be Ludde ja med sej brevet, då hon kommer.

De tusende hälsningar från oss alla tre tycker

*Eva
och Ludde*